

மலேசியத் தமிழரிடையே குலதெய்வ வழிபாடு : தோற்றமும் தொடர்ச்சியும்

Origin and the Development of Family Deity Worship Among
Malaysian Tamils

¹முனைவர் மணிமாறன் சுப்பிரமணியம்
Dr.Manimaran Subramaniam

²கோவி.சிவபாலன்
G.Sivapalan

³பேராசிரியர் முனைவர் மு.இராசேந்திரன்
Professor Dr.M.Rajantharan

Abstract

This Paper explores the family deity worship, convention, religious background of Malaysian Tamils, background of family deity worship in Malaysia, reason for the worship, the method of worship, the problems and challenges faced by Malaysian Tamils in relation with worship, which are common in Malaysian Tamil religious worship. The field work for this Paper was based on Malaysia's Selangor state and Kuala Lumpur Federal Territory. Data for this Paper is also obtained via library research, interview and field research. Qualitative research is used for this article analysis. Based on the above analysis method, this Paper is written in a descriptive mode. Through this article, the study identified some end results. The research identified that the origin of worship of the folk deity of Malaysian Tamil is the convention on the ancient Tamil. Since the day of immigrant Tamils to Malaya, their optimism has associated with their life till to date. The underlying cause of the family deity worship is for the search of protection. The worship of family deity has been essentially unchanged from the conventional method. Nevertheless, as the time passes, the

¹ Dr.Manimaran Subramaniam is a Senior Lecturer in the Department of Indian Studies, University of Malaya, Kuala Lumpur, Malaysia. Manimaran_um@yahoo.com

² G.Sivapalan is a Senior Lecturer in the Department of Indian Studies, University of Malaya, Kuala Lumpur, Malaysia. gsivapalan@hotmail.com

³ Professor Dr.M.Rajantharan is a Professor in the Department of Indian Studies, University of Malaya, Kuala Lumpur, Malaysia. rajantharan@gmail.com

change in economic condition and context of life brought in various extensions to family deity worship. Following this, the family structured worship methods started to accept the methods of agamic. The change of residence and the condition to live together with multi-ethnic society led to various problems. These problems require the involvement of the police, Municipal and also legal proceedings. However, because Malaysian Tamils perceived the problems, the worship of folk family is being continued without any flaws.

Keywords: Malaysian Tamils, Tamils belief system, Malaysian Hindus, Tamil folk deities, domestic shrine.

முன்னுரை

மலேசியத் தமிழர்களின் சமய அடையாளமாகத் திகழ்பவை இந்து ஆலயங்கள். இவ்வாலயங்கள் மலேசியத் தமிழர்களின் சமயச் சடங்குகளும் விழாக்களும் சமயம் சார்ந்த பிற நிகழ்வுகளும் நடைபெறும் மையமாகச் செயல்பட்டு வருகின்றன. இந்து சமயத்தின் வழிபாட்டுத் தளமான இவ்வாலயங்கள் யாவும் மலேசியத் தமிழர்களின் வாழ்க்கையில் மிக முக்கியப் பங்காற்றுகின்றன. இம்மலையகத்தில், இந்து சமயம் வேரூன்றிய காலம் தொட்டுப் பல்வேறு ஆட்சி மாற்றங்களின்போதும் ஆங்கிலேய காலனித்துவ ஆட்சியின்போதும் புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களின் முயற்சியால் பல்வேறு இடங்களில் ஆலயங்களும் சமய இயக்கங்களும் தோற்றம் கண்டன. நாட்டின் விடுதலைக்குப் பிறகு, பல்வேறு சமய, இன நல்லிணக்கங்களின் வழி இந்து சமயம் இந்நாட்டில் 80% சதவிகிதத்திற்கும் மேற்பட்ட தமிழர்களால் பின்பற்றப்பட்டு வருகிறது. மலேசியத் தமிழர்களின் சமய வழிபாடானது மரபு முறையிலான வழிபாட்டையும் (little tradition/folk religion) ஆகம முறையிலான வழிபாட்டையும் (great tradition/text religion) அடிப்படையாகக் கொண்டு அமைந்துள்ளது. மேற்கண்ட இவ்வழிபாடுகள் ஆலயங்களிலும் இல்லங்களிலும் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

கட்டுரையின் நோக்கம்

மலேசியத் தமிழர்களிடையே காணப்படும் சமய வழிபாட்டில் பரவலாக இடம்பெற்று வரும் குலதெய்வ வழிபாட்டின் மரபையும், மலேசியத் தமிழர்களின் சமயப் பின்புலத்தையும், மலேசியாவில் குலதெய்வ வழிபாட்டின் பின்புலத்தையும், இவ்வழிபாட்டுக்கான காரணங்களையும், வழிபாடு மேற்கொள்ளப்படும் முறையையும், இவ்வழிபாட்டின் தொடர்பில் மலேசியத் தமிழர்கள் எதிர் நோக்கும் சிக்கல்களையும் சவால்களையும் இக்கட்டுரை ஆராய்கிறது.

ஆய்வு நெறி

இக்கட்டுரைக்கான களப்பணிகள் மலேசியாவின் சிலாங்கூர் மாநிலம், கோலாலம்பூர் கூட்டரசுப் பிரதேசம் ஆகிய பகுதிகளில் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இக்கட்டுரைக்கான ஆய்வு பண்புசார் (qualitative) அணுகுமுறையில் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. கட்டுரைக்கான தரவுகள் நூலக ஆய்வு வழியாகவும், நேர்காணல் மற்றும் கள ஆய்வு வாயிலாகவும் பெறப்பட்டன. மேற்கண்ட ஆய்வு நெறியை அடிப்படையாகக் கொண்டு விளக்கப்படுத்தல் (descriptive) முறையில் இக்கட்டுரை எழுதப்பட்டுள்ளது.

தமிழர் மரபில் குலதெய்வ வழிபாடு

தமிழர் மரபில் குலதெய்வ வழிபாடு தொன்று தொட்டு இருந்து வருவதை சங்கப் பாடல்கள் தொடங்கி ஏனைய பழந்தமிழ்

இலக்கியங்களும் சாற்றுகின்றன. இக்குலதெய்வ நம்பிக்கை பழந்தமிழர் வாழ்க்கையில் காவலை மையமாகக் கொண்டு அமைந்திருந்தது. இக்குலதெய்வமானது காவல் தெய்வம், இல்லுறை தெய்வம், நாட்டுப்புற தெய்வம் எனப் பல்வேறு பெயர்களால் குறிப்பிடப் பெறுகின்றது. குலதெய்வம் குறிப்பிட்ட குலத்தவர்களின் வாழ்வியல் நலனில் அக்கறை கொள்வதாகப் பண்டைய தமிழர்கள் நம்பினர்.

இக்குலதெய்வங்களின் தோற்றம் பல்வேறு காரணங்களைக் கொண்டு அமைந்துள்ளது. சங்கத் தமிழரின் வாழ்வில் வழிபடப்பட்ட ஐந்திணைத் தெய்வங்கள் அவ்வத் திணைக்குரியவருக்கு குலதெய்வங்களாகவே அமைந்திருந்தன. இதுவேயன்றி முன்னொரு காலத்தில் மனிதர்களாக வாழ்ந்து ஏதேனும் ஒரு குடும்ப, சமூகக் காரணத்தினால் இறந்தவர்களும் ஊரைக் காக்க உயிர் துறந்தவர்களும் குலதெய்வமாகக் கருதப்பட்டிருக்கின்றார்கள். மேலும் பயணத்தின்போது எதிர்ப்பட்டு உடன்வந்த தெய்வங்களும் சமாதரி நிலையடைந்தவர்களும் குலதெய்வமாக வழிபடப்படுகின்ற வழக்கைத் தமிழர் மரபில் காணமுடிகின்றது. இக்குலதெய்வங்கள் பொதுநிலையில் நாட்டுப்புறத் தெய்வங்களெனவும் கிராமத் தெய்வங்களெனவும் காவல் தெய்வங்களெனவும் வழங்கப்பெறுகின்றன.

தொடக்ககாலத் தெய்வ வழிபாட்டிடங்கள் இயற்கைச் சூழலைக் கொண்டும் இயற்கை சார்ந்த பொருட்களைக் கொண்டும் அமைந்திருந்தன. மனித பரிணாம வளர்ச்சிக்குப் பிறகு நடுகல் வழிபாட்டில் ஏற்பட்ட உருவத் தோற்றத் தாக்கம் தெய்வங்களுக்குச் சிலை அமைப்பை ஏற்படுத்தியுள்ளது. மக்களுடைய பொருளாதார நிலைக்கேற்பவும் வாழ்வியல் சூழலுக்கேற்பவும் கல், மரம், சுதை,

சுடுமண், பளிங்கு, செம்பு, இரும்பு போன்றவற்றால் தெய்வச் சிலைகளையும் சின்னங்களையும் அமைத்துக் கொண்டனர். இத்தெய்வ வழிபாட்டிடங்கள் மக்களின் விருப்பத்தின் அடிப்படையிலும் அக்குலதெய்வம் விரும்பிய இடத்திலும் அமைக்கப்பெற்றுள்ளன. அக்குல தெய்வங்களுக்கு அமைக்கப் பெற்ற கோயில்கள் அவ்வக்குலத்தவரின் பொருளாதார நிலைக்கும் சுயத் தேவைக்கும் ஏற்ப அமையப் பெற்றன.

குலதெய்வங்களுள் சில பிடிமண் தெய்வங்களாக அமையப்பெற்றுள்ளன. பிடிமண் எடுப்பதற்கு முன்னும் பிடிமண் தெய்வங்கள் அமைக்கப்படுவதற்கு முன்னும் குலதெய்வத்தின் உத்தரவு கேட்கப்பட்டுள்ளது. தமிழர் மரபில் சாதிகளின் ஏற்றத் தாழ்வுகளின் காரணமாகவும் தொழில் போன்ற பல்வேறு காரணங்களாலும் இடம்பெயர்ந்தவர்கள் தங்கள் வாழ்வியல் வசதிக்காக குலதெய்வ வழிபாட்டிடங்களை அமைத்துக் கொண்டுள்ளனர்.

தமிழர் மரபில், மேற்கண்ட விளக்கமுறையில் அமைந்திருந்த குலதெய்வ வழிபாடு பின்னாளில் ஆகம வழிபாட்டின் தாக்கத்தினால் சிற்சில மாற்றங்களுக்கு உட்பட்டது. சில நாட்டுப்புறத் தெய்வங்கள் ஆகம வழிபாட்டு முறைக்கு ஆட்பட்டன. இதனால் ஆகம, நாட்டுப்புறத் தெய்வ வழிபாட்டு முறைகள் தமிழர்களிடையே உருவாகின. தமிழரின் வழிபாட்டு மரபில் ஆகம தெய்வங்கள் பெருந்தெய்வங்களாகவும் நாட்டுப்புறத் தெய்வங்கள் சிறுதெய்வங்களாகவும் கருதப்படும் நிலை இதிவிருந்தே உருவாகத் தொடங்கியது. பின்னாளில், தமிழகத்திலிருந்து பல்வேறு காலக் கட்டங்களில் பல்வேறு காரணங்களுக்காகப் புலம்பெயர்ந்த தமிழர்கள் தாங்கள் குடியேறிய இடங்களில் தங்களின் குலதெய்வ வழிபாட்டினையும் உடன் கொண்டு சென்றனர்.

மலேசியத் தமிழர்களின் சமயப் பின்புலம்

இந்தியாவிற்கும் மலையகத்திற்கும் இடையிலான பண்பாட்டுறவு கிறித்துவத்துக்கு முன்பே உருவாக்கம் பெற்றதாக ஆய்வுகள் குறிப்பிடுகின்றன. தென்கிழக்காசியாவில் தாக்கத்திற்குள்ளான இத்தொடர்பினை ஆய்வாளர்கள் 'இந்தியமயமாக்குதல்' (Indianisation) என்று வரையறுத்துள்ளனர். கிறித்துவத்துக்குப் பின்புள்ள தொடக்க நூற்றாண்டுகளில் இந்து சமயமானது கடாரத்திலும் பண்டைய மலாய் அரசுகளால் ஒன்றான கங்கா நெகராவினும் விரிவடைந்ததாக அகழ்வராய்ச்சிகள் காட்டுகின்றன. குறிப்பாக, கடாரத்தின் பூஜாங் பள்ளதாக்கில் இந்து, பௌத்த ஆலயங்கள் இருந்ததற்கான சான்றுகள் கிடைக்கப்பெற்றுள்ளன. தொடர்ந்து, மலாக்கா மலாய் மன்னராட்சியின்கீழ் இந்தியாவிற்கும் மலாக்காவிற்கும் இடையில் நடைபெற்ற வாணிபத் தொடர்பும் இந்து சமயம் மலாக்கா நகரில் பரவுவதற்கு வழிகோலியதாக முன்னைய ஆய்வுகள் காட்டுகின்றன. மேலும், கி.பி. 1510களில் மலாக்காவில் வாணிபம் செய்ய வந்த இந்திய வணிகர்களின் எண்ணிக்கை ஏறக்குறைய 40,000லிருந்து 50,000 வரை பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளதாக வரலாற்று ஆவணங்கள் காட்டுகின்றன. இவர்களுள் பலர், இம்மலை நாட்டுப் பெண்களை மணம்புரிந்து வாழ்ந்துள்ளனர் எனவும் அறியப்படுகிறது. இவர்களையே மலாக்கா செட்டிகள் என்றழைப்பர். இவர்கள் தங்களுடைய சமயமான இந்து சமயத்தில் சைவ மரபினைப் பின்பற்றி வந்ததாக அறியப்படுகிறது. இவர்களின் இந்து சமயப் பின்பற்றுதலானது போர்த்துகீசிய ஆட்சியின்போதும் (கி.பி. 1511 முதல் 1641 வரை) டச்சுக்காரர்களின் ஆட்சியின்போதும் (கி.பி. 1641 முதல் 1824 வரை) மாற்றம் கண்டு மீண்டும் மலாக்கா செட்டிகள் தங்களுடைய சமய பண்பாட்டினைப் பேணிக் காப்பதற்கு வழிவகுத்தது.

தொடர்ந்து, ஆங்கிலேயர்களின் ஆட்சியின்போதும் (கி.பி. 1786 முதல் 1957 வரை) இந்து சமயத் தாக்கம் மேலேங்கியுள்ளதை அறிய முடிகிறது. இதற்குக் காரணம், மலாயாவின் தோட்டத்துறை உட்பட பல்துறை வளர்ச்சிக்காகத் தென்னிந்தியத் தொழிலாளர்கள் அழைத்து வரப்பட்டனர். இவர்களுள் 80 விழுக்காட்டினர் இந்துக்களாவர். இவர்கள் மலாயாவில் எவ்விதத் தயக்கமும் அச்சமும் இன்றி வேலை செய்வதற்காக தென்னிந்திய சூழலுக்கொப்ப வசதிகள் பல செய்து தரப்பட்டன. அவற்றுள், தமிழ்ப்பள்ளிகளும் ஆலயங்களும் உள்ளடங்கின. அவ்வாலயங்களுள் பெரும்பாலானவை தோட்டப்புற ஆலயங்களாகத் திகழ்ந்தன. மற்றவை, பட்டணம்வாழ் தமிழர் பகுதியில் அமையப்பெற்றிருந்தன.

தோட்டப்புற ஆலயங்கள் யாவும் அடிப்படை ஆகம், சிற்ப சாத்திர முறைக்கு உட்பட்டு கட்டப்பட்டவையாகத் திகழ்ந்தன. ஆலய வழிபாடுகள் முழுநேர அல்லது பகுதிநேரப் பூசாரிகளால் மேற்கொள்ளப்பட்டன. ஆலய நிர்வாகப் பொறுப்புகள் யாவும் தோட்ட நிர்வாகத்தினரால் ஏற்று செயல்படுத்தப்பட்டன. தோட்டப்புறப் பிரதானக் கோயிலைத் தவிர்த்து, குலதெய்வங்களாகக் கருதப்படுகின்ற கிராமத் தெய்வங்கள் அல்லது சிறுதெய்வங்கள் வழிபாடும் தோட்டப்புற மக்களால் பின்பற்றப்பட்டு வந்தது. இச்சிறுதெய்வங்களுக்கும் சிறு ஆலயங்கள் எழுப்பப்பட்டன. ஆனால், அவையாவும் ஆகம், சிற்ப சாத்திர முறையைப் பின்பற்றி அமையப்பெறாதவையாகும். இதுபோலவே, சாலை மற்றும் இரயில் தண்டவாளப் பாதைகளை அமைக்கின்ற பணிகளில் ஈடுபட்டோரும் ஆங்காங்கே காவல் தெய்வ வழிபாட்டுத் தளங்களை உருவாக்கினர்.

மலேசியாவில் குலதெய்வ வழிபாட்டின் பின்புலம்

மலேசியத் தமிழர்கள், 19ஆம் 20ஆம் நூற்றாண்டு காலக் கட்டங்களில் ஆங்கிலேயர்களின் ஆட்சியின்போது மலாயாவிற் கு தொழிலாளர்களாகக் குடியேறிய பொழுது, தங்களின் பரம்பரை வழிவந்த சமய வழிபாட்டினை அவரவர் நிலைக்கேற்ப நம்பிக்கையோடு பின்பற்றி வந்தனர். அதுமட்டுமின்றி, தொடக்க காலக் கட்டத்தில் தமிழகத்தில் தாங்கள் வாழ்ந்து வந்த கிராமப் பகுதியில் உள்ள ஆலயங்களின் பிடிமண்ணை எடுத்துவந்து மலாயாவில் தாங்கள் வாழத் தொடங்கிய இடங்களில் அம்மண்ணை அடித்தளமாகக் கொண்டு ஆலயங்களை நிறுவினர். பிடிமண்ணோடு சிலர் வேல், திரிதூலம், ஆலயம் சார்ந்த வேறு பொருட்களையும் உடன் கொண்டு வந்தனர். இவ்வழியில் அமைந்த இறைவழிப்பாட்டுத் தலங்களே பின்னாளில் தோட்டப்புற மக்களுக்கு அடிப்படை சைவ ஆகம விதிமுறைப்படி அமைந்த ஆலயங்கள் உருவாவதற்கு வித்திட்டன.

மலேசியத் தமிழர்களின் வாழ்க்கை கிராமப் பின்னணியை அடித்தளமாகக் கொண்டு இருந்ததனால், அவர்கள் தங்களுடைய வழிபடு தெய்வங்களான விநாயகர், முருகன் மற்றும் மாரியம்மனுடன் முனிஸ்வரர், முனியாண்டி, காளியம்மன் மற்றும் மதுரை வீரன் போன்ற காவல் தெய்வங்களையும் பரிவார தெய்வங்களையும் அவர்கள் வாழுகின்ற வீட்டுப்புறம், தோட்ட எல்லை, பணியிடம் மற்றும் அவர்களது வாழ்க்கைத் தேவைக்கேற்ப ஆங்காங்கே அமைத்துக்கொண்டு வழிபட்டனர். இக்காவல் பரிவார தெய்வங்கள் அவர்களது குலதெய்வங்களாகக் கருதப்பட்டன. அதே வேளையில் பட்டணங்களிலும் தமிழர்கள் தாங்கள் வசித்து வந்த இருப்பிடத்திற்கு அருகாமையிலேயே தங்களின் குலதெய்வ வழிபாடு செய்து வந்தது வழக்கத்தில்

இருந்தது. அவர்கள் குடும்பமாகவோ அல்லது தனி மனிதராகவோ இவ்வாறான சிறு சிறு ஆலயங்களை நிறுவி அதைத் தகுந்த முறையில் பராமரித்தும் வந்தனர்.

அக்காலக்கட்டத்தில் குறிப்பாகத் தோட்டங்களில் வாழ்ந்த தமிழர்கள் தாங்கள் பணிபுரியும் பணியிடங்களில் தங்களது பாதுகாப்பு நலன் கருதி முச்சந்தியிலும், மரங்களிலும், சாலை ஓரங்களிலும், காட்டுப் பகுதிகளிலும் பல்வேறு வழிபாட்டுச் சின்னங்களான திரிதூலம், வேல், வாள், செங்கல் போன்றவற்றை ஊன்றியும் சிகப்பு, மஞ்சள் நிறத் துணிகளை மரங்களில் சார்த்தியும் தம் வழிபாடுகளை மேற்கொண்டுள்ளனர். இன்னும் சிலர் சுதைச்சிலைகளையும், சுண்ணாம்புச் சிலைகளையும், மரக்கட்டையால் செய்யப்பட்ட சிலைகளையும் மற்றும் களிமண்ணால் வடிக்கப்பட்ட சிற்பங்களையும் தங்களது வழிபாட்டுக்குப் பயன்படுத்தி வந்துள்ளனர். இதைக் கருத்தில் கொண்டு அன்றைய தோட்டப்புற உரிமையாளர்களாகவும் மேலாளர்களாகவும் விளங்கிய ஆங்கிலேயர்கள், தோட்டப் புறங்களில் வாழும் தமிழர்கள் தாங்கள் வழிபடுவதற்கான தோட்ட ஆலயங்களையும் குலதெய்வ வழிபாடுகளைச் சுதந்திரமாக மேற்கொள்வதற்குரிய தூழலையும் உருவாக்கித் தந்துள்ளனர். இச்சூழலைப் பயன்படுத்தி தமிழர்கள் தங்களின் பாரம்பரிய வழிபாட்டினை (popular religion) எத்தடைகளும் இல்லாமல் மேற்கொண்டு வந்தனர். இவ்வழிபாடுகளில் காவல் பரிவாரத் தெய்வங்களுக்கு விலங்குகளைப் பலிகொடுக்கும் வழக்கம் இருந்து வந்துள்ளது. அதோடு மது, சுருட்டு, கருவாடு, சமைத்த மாமிச உணவு போன்றவற்றைப் படைத்து பம்பை, உடுக்கை, உறுமி, மேளதாளம் முழங்க வழிபாட்டினை மேற்கொண்டனர். 1960கள் தொடங்கி 1990கள் வரை தோட்டப்புறத் தமிழர்கள் பல்வேறு காரணங்களுக்காக தோட்டப்புறங்களிலிருந்து பட்டணங்

களுக்கும் பட்டணப்புறங்களுக்கும் குடியேறத் தொடங்கினர்.

மலேசியத் தமிழர்களிடையே குலதெய்வ வழிபாட்டுக்கான தேவைகளும் காரணங்களும்

இவர்கள் இதுகாறும் தாங்கள் வாழ்ந்த தோட்டப்புறங்களில் வழிபட்டு வந்த சிறுதெய்வங்களாகக் கருதப்படும் அவர்களது குலதெய்வங்களை வழிபட்டு வந்தனர். அத்தெய்வங்களுள் ஆண்டெய்வங்களாகிய முனிஸ் வரன், முனியாண்டி, மதுரை வீரன், கருப்பண்ணசாமி போன்றவையும் காளியம்மன், மாரியம்மன், அங்காளம்மன், பேச்சியம்மன், திரௌபதையம்மன் போன்ற பெண் தெய்வங்களையும் தங்களின் புதிய குடியிருப்பில் வைத்து வழிபடத் தொடங்கினர். அப்படி வழிபடத் தொடங்கியவர்கள், மிகுந்த பக்தியின் காரணமாகவோ ஈடுபாட்டின் காரணமாகவோ தங்கள் வீட்டுக்கும் தங்களுக்கும் அத்தெய்வங்கள் எப்போதும் காவல்செய்து துணையிருக்க வேண்டும் என்ற காரணத்தால் தங்கள் வீட்டின் முன் வாயிலிலோ வளாகத்திலோ இருப்பிடத்தின் அருகிலோ சிறு ஆலயம் எழுப்பி வழிபட்டனர். இத்தகைய வழிபாட்டு முறைகளுக்கு அவர்களது சில மரபு சார்ந்த நம்பிக்கைகள் அடிப்படைக் காரணங்களாக விளங்குகின்றன.

பிறரால் ஏவப்படும் ஏவல், வைக்கப்படும் பில்லி துனியம், துர்தேவதை, தீய சக்தியின் தாக்கங்கள், கண்ணேறு போன்ற பாதிப்புகளிலிருந்து தங்கள் குலதெய்வம் தங்களைப் பாதுகாக்கும் என்ற நம்பிக்கை மரபு வழியாக அவர்களிடம் இருந்து வருகின்றது. தங்களது குலதெய்வத்தை வீட்டின் முன்புறம் இருத்தி முறையாக வழிபட்டால் அத்தெய்வம் தங்களையும் தங்கள் குலத்தையும் எந்நாளும் காக்கும் என்பதே இவ்வழிபாட்டுக்கு அடிப்படைக் காரணமாக அமைந்துள்ளது.

மலேசியத் தமிழர்கள் தோட்டப்புறப் பின்னணியில் வாழ்ந்தபோது தங்களது குலதெய்வ வழிபாடுகளை மேற்கொள்வதற்குரிய இடங்களாகத் தங்களின் பணியிடங்களையும் தோட்டத்தையொட்டிய காட்டுப்புறங்களையும் தலங்களாகப் பயன்படுத்திக்கொண்டனர். இதற்குக் காரணம் இவர்கள் தங்கள் வீட்டு வளாகங்களில் இத்தகைய வழிபாட்டு இடங்களை அமைத்துக் கொள்ள தோட்ட நிருவாகம் இவர்களை அனுமதிக்கவில்லை. அந்நிலங்கள் தனியாருக்குச் சொந்தம் என்ற காரணத்தால் இந்த அனுமதி மறுக்கப்பட்டது. ஆனால் தோட்டப்புற மக்கள் பட்டணங்களுக்கும் பட்டணப் புறங்களுக்கும் குடியேறிய பிறகு சுயமாக இல்லம் வாங்கத் தொடங்கினர். ஒரு சிலர் சொந்தமாக நிலம் வாங்கி அந்த நிலத்தில் வீடு கட்டிக் கொண்டனர். இத்தகையோர் தங்களின் விருப்பம்போல் தெய்வ, குலதெய்வங்களின் திருவுருவங்களை வடிவமைத்து, அவற்றுக்கு வீட்டு வளாகங்களில் சிறு ஆலயங்களையும் நிறுவி வழிபாடு செய்து வந்தனர். இத்தகைய ஆலயங்களே வீட்டு வளாக ஆலயங்கள் என அழைக்கப்படுகின்றன.

பொதுவாக எல்லாத் தோட்டங்களிலும் மக்களின் குடியிருப்புக்கு அருகிலேயே(5-15 நிமிடங்களுக்குள் நடக்கும் தொலைவு) அவர்கள் வழிபடுவதற்குரிய ஆலயங்கள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. இந்த மக்கள் புதிய குடியிருப்புக்களுக்குக் குடியேறிய நிலையில் தங்கள் குலதெய்வ வழிபாட்டில் சில சிக்கல்களை எதிர் நோக்கினர். தாங்கள் வாழ்ந்த தோட்டத்துக்கு அருகிலுள்ள புதிய குடியிருப்புகளுக்குக் குடியேறியவர்களுக்கு அவ்வப்போது தாங்கள் வாழ்ந்த தோட்டத்துக் குலதெய்வங்களைச் சென்று வழிபடும் சூழ்நிலை அமைந்தது. ஆனால் சிலர் தாங்கள் வாழ்ந்த தோட்டத்திலிருந்து வெகுதொலைவில் அமைந்துள்ள புதிய குடியிருப்புகளில் குடியேறினர். இத்தகையவர்கள் தொலைவு காரணமாகத் தாங்கள் வாழ்ந்தத் தோட்டத்துக்குச் சென்று

தங்கள் குலதெய்வத்தை வழிபடுவதில் பெருஞ்சிக்கலை எதிர் நோக்கினர். மேலும் முன்பிருந்த ஒருசில தோட்டங்கள் மேம்பாட்டுத் திட்டங்களுக்கு ஆளானதால் அங்கிருந்த அவர்களின் குலதெய்வ ஆலயங்கள் மேம்பாட்டாளர்களால் அப்புறப்படுத்தப்பட்டன. மேற்கண்ட காரணங்களாலும் தங்களின் புதிய குடியிருப்புப் பகுதியில் குலதெய்வ ஆலயங்கள் இல்லாத காரணத்தாலும் பலர் தங்கள் வீட்டிலும் வீட்டு வளாகத்திலும், வீட்டுக்கு அருகாமையிலும் தங்கள் குலதெய்வங்களுக்குச் சிறு ஆலயங்களை அமைத்துக் கொண்டனர்.

மலேசியாவில் குலதெய்வ வழிபாட்டை மேற்கொள்பவர்களிடம் மருளாடிக் குறிசொல்லும் போக்கும் பரவலாகவே உள்ளது. இவர்களில் ஒரு சிலர் மருளாடிக் குறிசொல்லுவதற்கும் பரிகாரம் செய்வதற்கும் உரிய சூழலை ஏற்படுத்திக்கொள்வதற்கு, தங்கள் வீட்டு வளாகத்திலேயே ஆலயத்தை அமைத்துக் கொள்கின்ற நிலையையும் காண முடிகின்றது. இத்தகைய குறிசொல்வோர் தங்களிடம் குறைகளை முறையிட வரும் பக்தர்களுக்குப் பல்வேறு பரிகாரங்களைச் சொல்வதுண்டு. அவற்றுள் குலதெய்வ வழிபாட்டை விடாமல் மேற்கொண்டு வரவேண்டும் என்பதும் ஒன்றாகும். தங்களுக்குச் சொல்லப்பட்ட இப்பரிகாரத்தை முறையாகச் செய்தொழுக வேண்டும் என்ற காரணத்தால் அப்பக்தர்கள் தங்கள் வீட்டு வளாகத்திலேயே சிறு ஆலயத்தை அமைத்துக் கொள்வதுமுண்டு.

தங்கள் வீட்டின் அமைவிடம் முச்சந்தியையொட்டி அமைந்திருந்தாலோ வீட்டிலே தொடர்ச்சியான பிரச்சினைகள் ஏற்பட்டாலோ மக்கள் வாஸ்து நிபுணர்களிடம் ஆலோசனைக் கேட்பதுண்டு. மலேசியாவில் இந்து வாஸ்து நிபுணர்களிடமும் சீன வாஸ்து (Feng Shui) நிபுணர்களிடமும் மக்கள் ஆலோசனை கேட்டு அவர்களின் வழிகாட்டுதலோடு

வீட்டுச் சூழலை மாற்றியமைப்பதற்கும் வீட்டின் சக்தியலைகளைப் பெருக்குவதற்கும் குடும்பப் பொருளாதார நிலையை மேம்படச் செய்வதற்கும் தங்கள் வீட்டு வளாகத்தின் முன்புறத்தில் சிறு ஆலயங்களை எழுப்புவதுண்டு. பொருளாதாரத்தை மேம்படுத்துவதற்கும் தங்கள் வியாபாரத்தை விருத்தியடையச் செய்வதற்கும் பண வசதியுள்ளோர் வாஸ்து பார்த்தோ நம்பிக்கை அடிப்படையிலான ஆலோசனைகளைப் பெற்றோ இதுபோன்ற ஆலயங்களை அமைத்துக் கொள்வதுமுண்டு. இத்தகைய ஆலயங்கள் குலதெய்வ ஆலயங்களாகவே அமைந்துவிடுகின்றன. பொருளாதார வசதியின் காரணமாகச் சொந்த நிலங்களில் வீட்டையமைத்துக் கொண்டவர்களும் சிறுதொழில் நோக்கத்துக்காகச் சொந்த நிலத்திலோ வாடகை நிலத்திலோ கட்டடங்களிலோ தொழில் நிறுவனம் அமைத்துக் கொண்டவர்களும் குலதெய்வ வழிபாட்டை மேற்கொள்வதற்குரிய சூழலை உருவாக்கிக் கொண்டனர்.

மலேசியாவில் குலதெய்வ வழிபாடு மேற்கொள்ளப்படும் முறைகள்

மலேசியத் தமிழர்களின் குலதெய்வ வழிபாட்டுக்கென சில முறைமைகள் அமைந்துள்ளன. தாங்கள் இருக்கும் இருப்பிடத்திலேயோ தாங்கள் வாழ்கின்ற இல்லங்களிலேயோ சுயதொழில் செய்யும் இடங்களிலேயோ குலதெய்வத்துக்கென வழிபாட்டு மேடை அல்லது கூடத்தை அமைத்து வழிபடுவது வழக்கத்தில் இருந்தது. இவ்வழிபாட்டு மேடையை வீட்டின் வரவேற்பறையிலோ வீட்டின் முகப்புப் பகுதியிலோ சுயத்தொழில் செய்யும் இடங்களிலோ அமைத்துக் கொண்டனர். இன்னும் சிலர் தங்களது வீடுகளில் வழிபாட்டிற்கென்றே தனி அறையை ஒதுக்கி, தங்களின் வசதிக்கேற்ப இவ்வழிபாட்டினைக் கடைப்பிடித்து வந்தனர். சிலர் தங்கள் வீட்டின் நுழைவாயிலுக்கு மேல் குலதெய்வத் திருவுருவப் படங்களை இருத்தியும் வழிபட்டனர். ஒரு சிலர்

தங்களது வீட்டு நுழைவாயிலின் பக்கத்தில் தங்களது குலதெய்வங்களை அமர்த்தி, தங்கள் முன்னோர்கள் வழிபட்ட முறையில் வழிபட்டு வந்தனர்.

இவ்வழிபாடுகளில் குலதெய்வத்தின் சின்னங்களாக திருவுருவப் படத்தையும், குலதெய்வச் சின்னங்களான வேல், சூலம், சாட்டை, வாள், சலங்கை, பிரம்பு, தடி, செங்கல் போன்றவற்றையும், சிறிய வடிவிலான குலதெய்வ உருவச் சிலைகளையும் வைத்து வழிபட்டு வந்தனர். இறைவழிபாட்டின்போது தங்களின் நித்தியக் கடமையாக தங்கள் நெற்றியில் சமயச் சின்னங்கள் அணிந்து தினந்தோறும் திருவிளக்கேற்றி, தூப தீப ஆராதனைச் செய்து வழிபட்டு வந்தனர். பூக்களால் அர்ச்சித்து, படையலிட்டு தமக்குத் தெரிந்த குலதெய்வப் பாடல்களைப் பாடுவதும் இந்த வழிபாட்டு முறையிலே அடங்கியிருந்தன. குலதெய்வங்களுக்கான சிறப்பு வழிபாட்டின்போது உறுமி, மேளம், பறை, பம்பை, உடுக்கை போன்ற கருவிகளை இசைத்தும் வழிபாட்டை மேற்கொண்டுள்ளனர்.

குலதெய்வங்களுக்கான சிறப்பு பூசைகளிலும், செவ்வாய் வெள்ளிகளிலும் தங்கள் இல்லங்களில் குலதெய்வங்களுக்காகச் சிறப்பு வழிபாடுகளை அவர்கள் மேற்கொண்டனர். இத்தகைய சிறப்பு வழிபாடுகளின்போது ஆடு, கோழி போன்ற உயிர்களை பலிகொடுத்தோ அல்லது பூசணி, எலுமிச்சை போன்ற பொருட்களை பலிகொடுத்தோ பூசைகளை மேற்கொள்வர்.

இவ்வாறு நிறுவப்பட்ட குலதெய்வ வழிபாட்டு ஆலயங்கள் குடும்ப உறுப்பினர்களால் மட்டுமே வழிபடும் ஆலயங்களாகவும் பொதுமக்கள் வந்து வழிபடும் ஆலயங்களாகவும் அமைந்தன. குடும்ப உறுப்பினர்களால் வழிபடப்படும் ஆலயங்களில் குடும்ப உறுப்பினர்கள் மட்டுமே பங்குபெறுவர். இத்தகைய ஆலயங்கள் அக்குடும்பத்தின்

பொருளாதாரச் சூழலுக்கேற்பவும் ஈடுபாட்டிற்கேற்பவும் அதன் அமைப்புத் தோற்றத்தில் மாற்றங்களைப் பெற்று விளங்கின. குடும்பச் சூழலுக்கேற்ப இத்தகைய ஆலயங்களில் நித்திய வழிபாடுகளுக்கு அப்பால் சிறப்பு பூசைகளும் வருடாந்திர வழிபாடுகளும் குடும்ப உறுப்பினர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்துள்ளன.

பொதுமக்கள் வந்து வழிபட்டுச் செல்லும் ஆலயங்களில் பல்வேறு நம்பிக்கை சார்ந்த நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்தன. சாமியாடுதல், குறிகேட்டல், குறைதீர்த்தல், பேயோட்டல் போன்ற நடவடிக்கைகள் மேற்கண்ட நடவடிக்கைகளுள் சிலவாகும். காலவோட்டத்தில் அவ்வாலயத்தில் ஆண்டு விழாவான திருவிழாக்களும் கொண்டாடப்பட்டு வந்துள்ளது. இந்த வளர்ச்சி படிப்படியாக ஆலய நிர்வாகம் ஒன்றை அமைக்கும் நிலையையும் அவர்களிடையே உருவாக்கியிருக்கின்ற போக்கினை நம்மால் காணமுடிகின்றது. இப்படி அமைக்கப்பட்ட ஆலய நிர்வாகம் குடும்ப நிர்வாகமாகவோ பொது நிர்வாகமாகவோ இருந்து வந்துள்ளன. இவ்வாலயங்களுக்குப் பூசாரிகளை அமர்த்தி நித்திய பூசைகளையும் சிறப்பு பூசைகளையும் ஆண்டு விழாக்களையும் நடத்தி வந்துள்ளனர். இத்தகைய ஆலயங்களுள் சில, சிறப்பு பூசையின் போதோ ஆண்டு பூசையின்போதோ குடமுழுக்கின்போதோ ஆகம முறையில் வழிபாட்டை மேற்கொண்டுள்ளன.

குலதெய்வ வழிபாட்டில் மலேசியத் தமிழர்கள் எதிர் நோக்கும் சிக்கல்களும் சவால்களும்

குலதெய்வ வழிபாடு மலேசியத் தமிழர்களால் இன்று வரை தொடர்ந்து மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்தபோதும் பல்வேறு சிக்கல்களையும் சவால்களையும் எதிர்நோக்கி வருகின்றது. தமிழர்களின் குலதெய்வ வழிபாடும் அதற்குரிய ஆலயங்களின் உருவாக்கமும் பல்வேறு

விளைவுகளைக் காலவோட்டத்தில் ஏற்படுத்தியுள்ளன. பரவலாகவே குலதெய்வ ஆலயங்கள் அக்கம் பக்கத்தில் வாழ்பவர்களுக்கும் பல்லின அண்டை அயலார்க்கும் பெரும் இடையூறாக அமைந்து அதுவே பல்வேறு சிக்கல்களுக்கும் வழிவகுத்துள்ளது. அந்த இடையூறுகள் பலநிலைகளில் அமைந்து விடுகின்றன.

குலதெய்வத்துக்காக வீட்டு வளாகத்திலோ தொழில் இடங்களிலோ மேற்கொள்ளப்படும் பூசைகளில் பயன்படுத்தப்படும் ஊதுவர்த்தி, சாம்பிராணி, சுருட்டு போன்ற பொருட்களிலிருந்து வெளிப்படும் மணம் அண்டை வீட்டாருக்கு குறிப்பாக இஸ்லாமிய சமயத்தவருக்குச் சங்கடங்களை ஏற்படுத்துகின்றது. பூசைகளின்போது சொல்லப்படும் மந்திரங்களின் ஒலியும் சிக்கல்களுக்கு வழி விடுகின்றன. குறிப்பாக அண்டை வீட்டார் இஸ்லாமியராகவோ கிருத்துவராகவோ இருக்கும்போது இந்நிலை உணரப் படுகின்றது.

ஒரு சில வீட்டு வளாக ஆலயங்களில் சாமி ஆடுவதனாலும் குறி சொல்வதனாலும் எழுகின்ற ஓசை எல்லை கடந்துவிடுவதனால் அது அண்டை அயலாருக்குத் தொல்லையாகி விடுகின்றது. சிறப்புப் பூசைகளின்போதும் திருவிழாக்களின்போதும் எழுப்பப்படும் உடுக்கை, பம்பை, உறுமி, மேளம் போன்றவற்றின் அதிகப்படியான இரைச்சல் ஒலியும் அண்டை அயலாருக்குத் தொல்லையாக அமைந்து விடுகின்றன. இது பிற சமயத்தவருக்கும் வயோதிகர்களுக்கும் குழந்தைகளுக்கும், படிக்கின்ற மாணவர்களுக்கும் தொல்லையாக அமைந்துவிடுகின்றன. பூசைக்குப் பயன்படுத்தப்படும் பொருட்களான எலுமிச்சை, பூசணிக்காய், மலர்கள் போன்ற பொருட்கள் அண்டை வீட்டு எல்லை வரை சிதறிக் கிடப்பதனால் பொதுவாகவே எல்லா இனத்தவருக்கும்

மதத்தவருக்கும் மனச்சங்கடத்தை ஏற்படுத்தி விடுகின்றன.

சிறப்பு பூசை, திருவிழாக் காலங்களில் இவ்வாலயங்களில் கொண்டாட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்படும்போது அதில் கலந்துகொள்ள வருபவர்களின் வாகனங்கள் பொறுப்பற்ற நிலையில் பிறர் வீட்டு வாசலை மறித்துக் கொண்டும் போக்குவரத்துக்குத் தடையாகவும் நிறுத்தப்படுவதனால் சாலை நெரிசலை உண்டாக்கி அங்குள்ள குடியிருப்பாளர்களுக்குச் சங்கடங்களை ஏற்படுத்திவிடுகின்றன.

மேற்கண்டவாறு வீட்டு வளாக பூசைகளின்போது மேற்கொள்ளப்படும் சிக்கல் நிறைந்த நடவடிக்கைகளான போக்குவரத்து நெரிசலும் மக்கள் கூட்டமும் பக்கத்துக் குடியிருப்பாளர்களுக்கு தங்கள் வாழ்வியல் சுதந்திரத்தைப் பாதித்துவிட்டது போன்ற உணர்வை ஏற்படுத்தி விடுகின்றன. தமிழர்களின் இத்தகைய வழிபாட்டு நடவடிக்கைகளால் பிற இனத்தினரும் மதத்தினரும் தமிழர்தம் வழிபாட்டு முறையைத் தாழ்வாகப் புரிந்து கொள்ளக்கூடிய தூழல்களும் அமைந்து விடுகின்றன. தொல்லைகள் எல்லை மீறும்போது பிற இனத்தவர்களும், மதத்தினரும் சில நேரங்களில் காவல்துறையிலோ மாநகரக் கழகங்களிலோ புகார் செய்வதுமுண்டு.

மாநகராட்சிக் கழகங்கள் இப்படிச் சிக்கல்களை உண்டாக்குகின்ற வீட்டு வளாக ஆலயங்களுக்கு எதிராக எச்சரிக்கை விடுத்தல், எச்சரிக்கைக் கடிதம் அனுப்புதல் போன்ற நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்கின்றன. மேலும் வீட்டு மனை திட்ட வரைவுக்குப் புறம்பாக அமைந்திருக்கின்ற காரணத்தால் அந்த ஆலயங்களை அப்புறப் படுத்தும்படியும் அறிவுறுத்துகின்றனர். மாநகராட்சிக் கழகங்களின் அறிவுறுத்தலை மீறி வீட்டு வளாக ஆலயங்கள் சிக்கல் நிறைந்த நடவடிக்கைகளைத் தொடரும் போதும், அது பற்றிய புகார்களைத் தொடர்ந்து பெறும்போதும் அவ்

வாலயங்களை உடைக்கின்ற நடவடிக்கைகள் சட்டரீதியாக மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

முடிவுரை

மலேசியத் தமிழர்களின் குலதெய்வ வழிபாட்டின் தோற்றம் பழந்தமிழர்களின் மரபை அடியொட்டி வந்திருப்பது ஆய்வின் வழி அறியப்படுகின்றது. மலாயாவுக்குத் தமிழர்கள் புலம்பெயர்ந்த காலந்தொடங்கி இந்நம்பிக்கை அவர்களின் வாழ்வியலோடு கலந்து இன்றுவரை தொடர்ந்து வருகின்றது. குலதெய்வ வழிபாட்டுக்கான அடிப்படைக் காரணமாகக் காவல் தேடுதல் அமைந்துள்ளது. இவர்களது குலதெய்வ வழிபாட்டு முறைகள் அடிப்படை மரபு முறையிலிருந்து மாறாமல் இருந்து வருகின்றன. இருந்தபோதிலும் காலமாற்றத்தினால் ஏற்பட்ட பொருளாதார நிலை மாற்றமும், வாழ்வியல் சூழல்

மாற்றங்களும் குலதெய்வ வழிபாட்டிடங்களில் பல்வேறு விரிவாக்கங்களைக் கொண்டு வந்து சேர்த்தன. இதனைத் தொடர்ந்து நாட்டுப்புற அமைப்பிலான இவ்வழிபாட்டு முறைகளில் ஆகம முறைகளும் மெல்லக் கலந்தன. இருப்பிட இடமாற்றங்களும் பல்லின மக்களுடன் இணந்து வாழும் சூழலும் வழிபாட்டு முறையைத்தொட்டு பல்வேறு சிக்கல்களுக்கு வழிவிட்டன. இச்சிக்கல்கள் காவல்துறை, மாநகராட்சியின் தலையீட்டுக்கும் சட்ட நடவடிக்கைகளுக்கும் இட்டுச் செல்லும் நிலையையும் ஏற்படுத்தியுள்ளன. எவ்வாறாயினும் சிக்கல்களை மலேசியத் தமிழர்கள் உணர்ந்து கொண்ட காரணத்தால் குலதெய்வ வழிபாடு எவ்விதத் தொய்வுமின்றித் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கின்றது.

Bibliography

- Alagesan, S. (2009). *Tirunelveli vammârat teyvaEka*. Chennai: Kavya.
- Ampalavanar, Rajeswary (1972), *Class, Caste, and Ethnicism among Urban Indians in Malaya, 1920-1941*, *Nusantara*, 2, 209-36.
- Anangan. (2008). *Âlaya va;ipâmu (va;ipâmuka7iI t0__am, camaEkuka7, palalka7)*. Chennai: Alagu Publication.
- Arasaratnam S., (1966). *Indian festivals in Malaya*. Kuala Lumpur : Dept. of Indian Studies, University of Malaya.
- Arasaratnam, S. (1970). *Indians in Malaysia and Singapore*. Kuala Lumpur: Oxford University Press.
- Arasaratnam, S. (2006). *Malaysian Indians: The Formation Of Incipient Society*. In Kernial Singh Sandhu & Mani A. (Eds.). *Indian communities in Southeast Asia*, pp.190 – 210. Singapore : ISEAS.
- Balan N, Aiyer. (1999). *Principles and Practice of Hindu Religion*. Mumbai: Bharatiya Vidya Bhavan.
- Devapoopathy Nadaraja & Seeta Lechumi. (2005). *Hindu Worship and Practice*. In Kamal Hassan and Ghazali Bin Basri (Eds). *The Encyclopedia Of Malaysia: Religions And Beliefs*. Vol 10. (pp. 90-92). Kuala Lumpur: Edition Didier Millet.
- Jain, Ravindra K. (1970). *South Indians on the plantation frontier in Malaya*. Kula Lumpur: University of Malaya Press.

- Kernial Singh Sandhu., (2010). *Indians in Malaya : some aspects of their immigration and settlement (1786-1957)*. Cambridge: Cambridge University Press. Edisi kedua.
- Kernial Singh Sandhu. (2006). The Coming of the Indians to Malaysia. In Kernial Singh Sandhu & Mani, A. (Eds.). *Indian communities in Southeast Asia*, 152-189. Singapore: ISEAS.
- Manimaran S. (1995). *Agama dan Kepercayaan di Kalangan Penganut Hindu: Satu Kajian di Daerah Kuala Selangor*. Dissertation (M.A.) Faculty of asrts and Sosial Sciences Sastera dan Sains Sosial, University Malaya.
- Manimaran, S. (2006). Sejarah dan perkembangan agama Hindu di India dan Malaysia. Singaravelu, S. (Ed.). *Pengajian India: bicara pelbagai perspektif* (pp. 197-224). Kuala Lumpur: University Malaya Press.
- Manimaran, S. (2008). Hindu Temple Architecture and Sculptures. In Rampal, Krishna G. (Ed.). *Sacred structures : artistic renditions of Hindu temples in Malaysia and Singapore*, 15-42. Singapore: Bluetoffee.
- Rajakrishnan, R. (1988). *Sojourners to citizens : Sri Lankan Tamils in Malaysia, 1885-1965*. Kuala Lumpur: The Author.
- Rajoo, R. (1984). Sanskritization in the Hindu Temples of West Malaysia. *Jurnal Pengajian India, Vol. II*. 154-169.
- Rajoo, R. (2006). Indian squatter settlers: Indian rural-urban Migration in West Malaysia. In Kernial Singh Sandhu & Mani A. (Eds). *Indian communities in Southeast Asia* (pp. 484–503). Singapore : ISEAS.
- Rajoo, R., (1975). *Patterns of Hindu religious beliefs and practices among the people of Tamil origin in West Malaysia*. Dissertation (M.A.) Faculty of asrts and Sosial Sciences Sastera dan Sains Sosial, University Malaya.
- Raymond L. M. Lee, & Rajoo, R. (1987). *Sanskritization and Indian Ethnicity in Malaysia. Modern Asian Studies*, 21(2), 389-415.
- Rukmani, R. (2008). Citamparanâr mâvattac ciru teyvankal. Chennai: Kavya.
- Sargunavathi, M. (1992). Tamilaka nâttuppuraviyal. Chennai: Tamilkadal Publication.
- Srikumar, S. (2009). Kumari nattuppurat teyvankal. Chennai: Kavya.
- Visayaragavan, K. (2014). Pulampeyarnta tamar varalârum vâviyalum. Chennai: Ulaka Tamilaraichi Niruvaram.
- Willford, Andrew C. (2007). *Cage of freedom : Tamil identity and the ethnic fetish in Malaysia*. Singapore: NUS Press.